

ŽIVOT

BANOVINA Volonteri različite dobi nesebično se davali potrebitima: Iskustvo volontiranja mijenjalo je naša srca

VOLONTERI U DISTRIBUTIVNOM CENTRU SISAČKE BISKUPIJE, A MEĐU NJIMA I SISAČKI BISKUP VLADO KOŠIĆ / FOTO: SISAČKA BISKUPIJA

Posljedice razornih potresa koji su krajem 2020. pogodili Banovinu osjećaju se na tom području i danas. Mnogi su bili prisiljeni napustiti svoje domove, a neki su se od njih odlučili vratiti i žive u doniranim stambenim modulima Hrvatskog Caritasa i drugih donatora. S jedne strane duboki strahovi i velika materijalna šteta, s druge - snažna ljudska solidarnost. Naime, čitava vojska volontera Caritasa Sisačke biskupije neumorno je radila tijekom tri mjeseca u Distributivnom centru Sisačke biskupije u Sisku, da bi i kasnije nastavila rad u manjim skupinama na više lokacija Caritasa Sisačke biskupije. Portal Hrvatske katoličke mreže u šest dijelova donosi priče volontera, obitelji kojima se pomaže i aktivnih sudionika djelovanja Caritasa Sisačke biskupije.

18.07.2021. / 09:00 / Marija Pandžić

Tijekom tri mjeseca rada Distributivnog centra Sisačke biskupije volontiralo je 3 i pol tisuće volontera. Među njima je bilo mnogo onih koji su često dolazili volontirati pa je ukupno bilo 12 tisuća volontiranja. Volonteri su razvrstavali hranu, odjeću i obuću te sve što je dolazilo u obliku donacije. Među volonterima su bile redovnice, redovnici, svećenici, mladi, odrasle i starije osobe. Svaki dan s volonterima je bio i sisački biskup Vlado Košić.

Za koordinaciju rada Distributivnog centra Sisačke biskupije bila je zadužena sestra Smilja Čirko koja je danas predsjednica Povjerenstva Caritasa Sisačke biskupije za pomoć stradalima u potresu. Kako je istaknula u razgovoru za Hrvatsku katoličku mrežu, tijekom rada Distributivnog centra Sisačke biskupije svakodnevno je razgovarala je s volonterima, osobito s ovima najustrajnijima, neumornima u pomaganju potrebitima i sebedarju.

Sestra Smilja Čirko s mladima iz Karlovca / Foto: Sisačka biskupija

„Posvjedočili su mi kako su bili najradosniji u susretima s ljudima. Bilo da su ih sretali u Centru ili kada su im na ognjišta dovozili pomoć. Zahvalnost na licima tih ljudi jedino je što je volonterima bilo potrebno. Domovi pojedinih volontera također su uništeni u potresu, i oni su svoju tjeskobu liječili radom i volontiranjem u Distributivnom centru“, istaknula je s. Smilja.

Prema riječima naše sugovornice, volontera u Distributivnom centru nije nedostajalo.

„Prvi volonteri su došli već 30. prosinca 2020. i to pola sata nakon objave na Facebook stranici *Mladi Sisačke biskupije*. Svaki dan smo ponavljali objavu da su nam potrebni volonteri. S obzirom da sam radila u puno škola i to u Zaprešiću, Sesvetama, Zagrebu, Dugom Selu i Rijeci, mladi kojima sam predavala vidjeli bi moju sliku u medijima i počeli su se javljati i dolaziti u Centar, stavljati se na raspolaganje. I Caritas Sisačke biskupije je odigrao veliku ulogu te je na svojoj Facebook stranici objavljivao što nam je potrebno kako bismo pomogli ljudima u potrebi. Ljudi su se odazvali našim apelima, prepoznali su naš poziv i odazvali se kako bi pomogli stradalom narodu Banovine“, poručila je s. Smilja Čirko.

Volonteri u Distributivnom centru Sisačke biskupije / Foto: Sisačka biskupija

Jedna od najustrajnijih i najmlađih volontera u Distributivnom centru Sisačke biskupije bila je 16-ogodišnja Lea Puškarić iz Siska. Kako nam je sama posvjedočila, iako je njezina kuća bila neoštećena, srce joj je ispunilo snažno suosjećanje s ljudima koji su ostali bez domova i htjela im je pomoći.

„Jedan događaj mi se osobito urezao u pamćenje. Predala sam donaciju jednoj ženi, a ona se rasplakala. Rekla je da je izgubila kuću i da joj teško pada boravak u kamp kućici. Jako me to potreslo. Zapravo, ti ljudi koji su najviše stradali, njima je bilo jako važno ispričati svoju priču. Mi smo ih slušali i uputili im koju lijepu riječ. Vidjela sam koliko im je to značilo. Volontirajući ovdje, upoznala sam ljude kojima je uistinu teško. To mi je promijenilo pogled na život. Mojoj kući ništa nije bilo, ali su mnogi drugi ostali bez krova nad glavom. Bude mi jako teško kad to čujem, a s druge strane, postala sam uistinu zahvalna na svemu što imam“, istaknula je Puškarić.

Volonteri u Distributivnom centru Sisačke biskupije / Foto: Sisačka biskupija

Uz ove najustrajnije volontere koji su dolazili gotovo svaki dan, vikendom su dolazile grupe volontera iz drugih gradova. Tako je iz Slavenskog Broda jedne subote došao volontirati i 17-ogodišnji Karlo Rašić.

„Došao sam ovdje volontirati putem Studentskog katoličkog centra iz Slavenskog Broda. Pun autobus volontera je došao, nas otprilike pedeset. Na volontiranje sam se odlučio iz želje da upoznam nove ljude i da nekom pomognem. Preporučio bih i drugima volontiranje jer ljudi nisu svjesni kolika je moć nas građana i kako obični mali čovjek može biti korisniji od države koja nažalost malo radi po pitanju nepogoda. Država loše reagira na iznenadne situacije. A ljudi, oni nemaju izbora, uvijek se nekako snađu“, smatra Rašić.

U Distributivni centar Sisačke biskupije dolazili su volonteri svih dobni skupina, a među njima i 60-ogodišnja Marija Mihaljević iz Zagreba. Prema njezinim riječima, osmijesi mladih ljudi koji se odlučili na volontiranje su je preporodili.

„Silno me dojmilo materijalno siromaštvo na ovom području, a s druge strane vedrina duha ljudi koji trpe tu oskudicu. Nosila sam donacije u neke obitelji ranije, i svaki put sam bila duboko potresena. Kad čovjek ostane bez doma, traži neku utjehu. S obzirom da radim kao školski pedagog, moja je životna misija biti uzor kako dati nešto drugome. Svakome bi preporučila

volontiranje. Kad vidite ove osmijehe, sretni smo da smo svi jedni uz druge, rame uz rame“, istaknula je Mihaljević.

Od najupornijih volontera koja je zajedno sa sestrom Smiljom bila od prvog dana u Distributivnom centru Sisačke biskupije je 38-ogodišnja Natalija Grubar iz Siska koja je istaknula kako je upoznala nove ljude i zbližila se ponovno sa starim.

„Volontiranje nam pomaže da izađemo iz svoje sebičnosti, način da živimo kršćansku ljubav. Prilikom rada ovdje upoznala sam i one koji su se prilikom dolaska po pomoć i sramili što je primaju, iako im je bilo potrebno i više od onoga što su uzeli. Uistinu postoje ljudi koji su jako skromni i ponizni.“

Volonteri u Distributivnom centru Sisačke biskupije / Foto: Sisačka biskupija

U Sisak se iz Zagreba uputio i 47-ogodišnji Marko Živković koji je zajedno sa župnom zajednicom došao učiniti dobro djelo.

„To je jedna humana i lijepa gesta, ali i odličan način kako dobro iskoristiti, odnosno darovati slobodno vrijeme. Sa sobom sam poveo sina. Neka uči na koje se sve načine može pomoći ljudima u nevolji. Volonteri možda ne mogu mijenjati svjetske lidere, ali ono što mogu jest davati sebe i poticati i ljude oko sebe na primjećivanje čovjeka potrebnog pomoći, a onda i pomaganje potrebitima“, zaključio je Živković.

Svoje vrijeme je u potpunosti Sisačkoj biskupiji predao i 38-ogodišnji predstojnik Ureda za odnose s javnošću i glasnogovornik Sisačke biskupije

Stjepan Vego. Svojim izvješćima i fotografijama bilježio je teške trenutke nakon razornog potresa. Svojim je radom uvelike pomogao da stvarna težina situacije u kojoj se našao narod s potresom pogođenog područja dođe preko medija i društvenih mreža do svih krajeva Hrvatske pa i šire. Neumorno je bio na raspolaganju svim kolegama novinarima u traženju i davanju kontakata i svih potrebnih informacija.

“Volim svoj narod i Crkvu, a u kriznim situacijama svi radimo ono što znamo najbolje. Prva tri mjeseca nisam ni znao gdje sam i koliko je sati, stalno smo bili okruženi ljudima i novim situacijama. Život se polako vraća u normalu, ali posljedice potresa su i dalje vidljive”, poručio je Vego.

Stjepan Vego i novinarka Marija Pandžić u potresom razorenoj Petrinji

Sebedarje, uistinu, ne poznaje ni dob niti bilo kakve druge razlike ili ograničenja. Kad se čovjek želi dati drugome, on će to učiniti bez obzira na sve moguće prepreke na tome putu. Volonteri na potresom pogođenom području živi su primjer toga.

Autor: Marija Pandžić, novinarka Hrvatske katoličke mreže
(marija.pandzic@hkm.hr)

* Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije. Dozvoljeno je prenošenje sadržaja uz objavu izvora i imena autora.

